

סוגרים שבוע

מספרים ש...

אש החורבן שהצילה

"ועבדום וענו אותם... ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" (בראשית טו, יד)
 מיכאל כבר לא זכר מתי טבעה ספינתו והוא ניצל בקושי והגיע אל האי הבודד. כל ההשקעות שהשקיע בעסקיו הקטנים בחברת "דג ליום דג" ירדו לטמיון ברגע אחד. הוא כבר התרגל לחיות באי הבודד, והדבר היחיד שהסב לו נחמה היה בקתת העץ שבנה ביגיע כפיים. הוא השקיע בבקתה הזו את כל זמנו, והיא הייתה לו בית בלילות הבודדים, ומחסה ומסתור מפני פגעי הטבע והזמן. לילה אחד היה קפוא מכל הלילות ובכל זאת הוא נאלץ לצאת אל הים ולדוג דגים כדי שלא לרעוב. הוא שב אל החוף כשבגדיו הרטובים נדבקים לגופו הרועד. מיכאל אסף מעט קרשים והדליק מדורה באמצעות חיכוך שתי אבנים. הוא החל להתחמם לאורה, אך ברגע אחד המדורה הבעירה קרשים שהיו בסמוך, ולפני שמכאל הספיק למצמץ בקתתו האהובה עלתה באש. הוא לא האמין למראה עיניו. אחרי כל האסונות שפקדו אותו, גם הדבר היחיד שהיה ברשותו עלה באש. הוא הביט בטרוניה כלפי השמים וזעק: "למה?! למה זה מגיע לי?!". הוא העביר את הלילה כשהוא ממרר בבכי, עד שבחצות הליל הופיעה באופק - ספינה! ולא סתם ספינה - אלא ספינה ענקית, שעל גבה חתומות המילים: "דג ליום דג". היא התקרבה ועגנה סמוך לחוף. כששאל את אחד המלחים, הוא גילה לתדהמתו שההשקעה שביצע כשהיה בעירו הניבה פירות והוא עומד עתה בראש עסק ענקי.
 "איך מצאתם אותי?" שאל מיכאל בהתרגשות כשדמעות גיל שוטפות את לחייו.
 "מה זאת אומרת?" שאל רב החובל בתמיהה, "בזכות האש הגדולה שהדלקת כדי להזעיק אותנו".

פותחים שולחן שאלות לדיון משפחתי

מחיר האמונה - ויאמר ה' אל אברהם לך-לך מארץ ומבולדתך ובבית אביך" (יב, א) - איזה מחיר תסכים לשלם עבור דבר שאתה מאמין בו - לעזוב את מולדתך ולצאת לשליחות בארץ אחרת? להיפרד ממשפחתך לתקופה ממושכת? לוותר על נוחות כלכלית ועל מעמד בחברה?
גלות - "לך-לך... אל הארץ אשר אראך" (יב, א) - רובו של עם ישראל עדיין מתגורר בחו"ל וישנם ישראלים היורדים מן הארץ בכל שנה. כיצד ניתן להבין זאת אחרי כל מה שסבלנו בגלות באלפיים השנים האחרונות ולאור האנטישמיות המרימה ראש גם היום? באילו דרכים ניתן לעודד עליה לארץ?
שבוי - "וישבע אברהם כי ישבה אזוי" (יד, ז) - עד כמה לעשות למען אח הנמצא בצרה או בשבי? האם גם כאשר הדבר עלול לפגוע בי ואף לסכן את חיי? כיצד מדינת ישראל צריכה לפעול כאשר אחד מבניה נמצא בשבי האויב?

מתוך הפרשה

אזור הנוחות ומשימת ההתקדמות

תקציר הפרשה: אחרי שתי פרשות שעסקו בבריאת העולם ובאנושות בכללה, מתחילה הפרשה שלנו בסיפור חייו של עם ישראל. אנו קוראים על מסעו של אברהם, אבי האומה, אל הארץ המובטחת, על ההבטחות משמים שייצא ממנו עם שיירש את הארץ, על הפרידה מלוט ומלחמת ארבעת המלכים, על ברית בין הבתרים, סיפור הגר וישמעאל ולבסוף - ברית המילה.

"ויאמר ה' אל אברהם לך לך מארץך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך". המילה הראשונה שאומר ה' ליהודי הראשון בעולם היא 'לך'. אל תישאר תקוע במקומך. תלך, תנוע, תתקדם הלאה. נכון שקל ונוח יותר להמשיך בדרך בה הורגלת, להישאר עם הסביבה המוכרת ולא להסתבך בהתמודדויות חדשות. אבל אם אתה רוצה למלא את הייעוד שלך בעולם, להשפיע ולהועיל לבני אדם, עליך להתאמץ יותר. לפעמים תצטרך לוותר על דברים מסוימים ולפעמים אפילו להיאבק על מה שאתה מאמין בו. אך בסופו של דבר רק כך תזכה למלא את השליחות שלך.

רק לפני שבוע קראנו בתורה על אדם אחר שקראו לו נח. כשהוא שומע על מבול שעומד לבוא לעולם, הוא דואג בעיקר לעצמו ולמשפחתו ומציל אותם בתיבה שלו. להתחיל להסתובב בין האנשים, להתווכח, לשכנע, ולנסות להחזיר אותם בתשובה, זה לא דבר קל ולא נוח. אברהם, לעומתו, כל הזמן 'הולך'. הוא מקים מזבחות בכל מקום, הוא מקרב אנשים לה', ואפילו לוקח חרב ויוצא להילחם במלכים שחטפו את לוט, אחיינו. כשהוא שומע על הרעיון להחריב את סדום הוא נעמד מול ריבונו של עולם ועושה כל מאמץ כדי להציל אפילו אותם.

אנחנו, עם ישראל, בניו של אברהם אבינו. אנחנו לא מחפשים כל הזמן את המקום הנוח אלא את המקום האמיתי. גם אם זה מצריך להתאמץ ולהתמודד, לא נהיה מוכנים לוותר. אנו זוכרים שהמילה השנייה שנאמרה לאברהם היא 'לך'. רק מי שיהיה מוכן להיענות למשימה הזו, יזכה בסופו של דבר לממש את עצמו ואת ייעודו ולהרגיש שחי באמת.

חידה: "וירד אברם מצרימה כי כבד הרעב". ציינו אישים נוספים בתנ"ך שירדו מהארץ בגלל רעב.
תשובה: א. יצחק ירד לגרר (כו, ו). ב. יעקב ובניו ירדו למצרים; ג. אלימלך בעלה של נעמי ירד למואב (רות א, א).